

vonnis

RECHTBANK ROTTERDAM

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/10/488853 / KG ZA 15-1254

Vonnis in kort geding van 2 december 2015

in de zaak van

de publiekrechtelijke rechtspersoon
BESTUUR REGIO UTRECHT,
zetelend te Utrecht,
eiseres,
advocaat mr. G. Verberne te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
TRANSVISION B.V.,
gevestigd te Gorinchem,
gedaagde,
advocaat mr. P.J. Soede en mr. D.D. Castelijns te Utrecht.

Partijen zullen hierna BRU en Transvision genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 13 november 2015, met producties 1 tot en met 11,
- een brief van 20 november 2015 van Transvision, met producties 1 en 2,
- een brief van 24 november 2015 van Transvision, met producties 3 tot en met 21,
- de mondelinge behandeling,
- de pleitnotitie van BRU,
- de pleitaantekeningen van Transvision.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. BRU is een van de zeven zogenaamde plusregio's in Nederland. Zij is een krachtens publiekrecht ingesteld openbaar lichaam en vormt een samenwerkingsverband tussen negen gemeenten in de regio Utrecht. Een plusregio is belast met wettelijk verplichte taken. Daarnaast kunnen ook niet-wettelijke taken, zogenaamde 'vrijwillige taken' door de samenwerkende gemeenten bij de plusregio worden ondergebracht.

2.2. Transvision houdt zich bezig met het vervoer per taxi.

2.3. In maart 2013 is BRU een Europese openbare aanbestedingsprocedure gestart ten behoeve van het regio-taxivervoer van personen met een indicatie op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (hierna: Wmo) in de regio Utrecht. De opdracht was onderverdeeld in percelen. Ten aanzien van perceel 1 is de opdracht gegund aan Transvision.

2.4. Op 12 december 2013 is tussen BRU en Transvision een vervoerovereenkomst tot stand gekomen ter zake de uitvoering van het regio-taxivervoer voor Wmo-geïndiceerden. Deze vervoerovereenkomst is gesloten voor de periode van 1 februari 2014 tot en met 14 augustus 2018, met een optie voor BRU tot eenmalige verlenging met twee jaar.

2.5. Op 1 januari 2015 is de Wet afschaffing plusregio's (hierna: Wap) in werking getreden. Op grond van deze wet worden de plusregio's opgeheven en moeten de wettelijke taken van de plusregio's worden overgeheveld naar de Provincie. Ten aanzien van de 'vrijwillige taken', zoals de uitvoering van het Wmo-vervoer, biedt de Wap twee mogelijkheden: (i) opheffing van de gemeenschappelijke regeling uiterlijk op 1 januari 2016, op grond van de overgangsbepaling in artikel XXII lid 1 Wap, of (ii) voortzetting van de gemeenschappelijke regeling in gewijzigde vorm door deze in overeenstemming te brengen met Wet gemeenschappelijk regelingen (hierna: Wgr) zoals die per 1 januari 2015 geldt, op grond van de overgangsbepaling in artikel XXII lid 2 Wap.

2.6. Bij brief van 13 januari 2015 heeft Transvision de medewerking aan de door BRU bij brief van 19 december 2014 verzochte contractsoverneming in de zin van art. 6:159 BW door Provincie Utrecht geweigerd.

2.7. Bij e-mail van 12 maart 2015 bericht BRU aan Transvision dat twee facturen over de maanden januari en februari 2015 niet zijn gericht aan de Provincie Utrecht (welke facturen daarom niet betaald konden worden).

2.8. Bij brief van 20 maart 2015 bericht BRU aan Transvision:

“Zoals u reeds eerder is medegedeeld verloopt de betaling van de facturen sinds 1 januari 2015 via de Provincie Utrecht (namens Bestuur Regio Utrecht). Bestuur Regio Utrecht kan facturen slechts (laten) betalen, indien deze worden ingediend per e-mail aan facturen@provincie-utrecht.nl dan wel per post aan: Provincie Utrecht [...]”

2.9. In een aangetekende brief van 13 mei 2015 bericht Transvision onder meer aan BRU:

“Transvision beraadt zich of zij nog verder uitvoering zal geven aan het vervoer. De coulante opstelling van haar zijde om de uitvoering tot 1 januari 2016 tegen de huidige prijs gestand te doen komt door uw handelwijze danig onder druk te staan.”

2.10. Op 19 mei 2015 heeft BRU Transvision in kort geding gedagvaard en heeft zij – kort samengevat – gevorderd Transvision te bevelen haar verplichtingen uit hoofde van de vervoerovereenkomst te continueren.

2.11. Naar aanleiding van een e-mail van 20 mei 2015, waarin Transvision aan BRU toezegt het regio-taxivervoer in ieder geval tot 1 januari 2016 te zullen continueren, heeft BRU het kort geding ingetrokken.

2.12. Op 8 juli 2015 is door BRU na instemming van de gemeenteraden van alle deelnemende gemeenten het principebesluit tot opheffing van BRU genomen.

2.13. In een e-mail van 9 november 2015 aan de in BRU deelnemende gemeenten heeft Transvision meegedeeld:

“[...] Vanaf nu zullen wij dan ook ons personeel en onze reizigers actief gaan informeren. Deze week (week 46) vindt een personeelsbijeenkomst plaats, daarin wordt ons personeel geïnformeerd over de collectieve ontslagaanvraag. Vanaf week 47 zullen wij de reizigers met een kort informatiebulletin in onze voertuigen en per post informeren. [...]”

Het informatiebulletin vermeldt kort samengevat dat Transvision op 1 januari 2016 stopt met het regio-taxivervoer en dat nog niet bekend is wie de nieuwe vervoerder wordt.

2.14. Op 10 november 2015 heeft Transvision BRU gedagvaard in een bodemprocedure, waarin zij een verklaring voor recht vordert dat de vervoerovereenkomst tussen partijen per 1 januari 2016 eindigt.

2.15. Op 25 november 2015 is het liquidatieplan door het algemeen bestuur van BRU definitief vastgesteld. In het liquidatieplan is ervoor gekozen om BRU met ingang van 1 januari 2016 op te heffen.

3. Het geschil

3.1. BRU vordert, na wijziging van eis ter zitting, de voorzieningenrechter om bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

1. Transvision te bevelen haar verplichtingen uit hoofde van de vervoerovereenkomst, met name het verrichten van de in het bestek vermelde vervoeractiviteiten, te continueren en te blijven continueren, in ieder geval tot en met 14 augustus 2018;
2. Transvision te verbieden de reizigers, het personeel en de betrokken overheden te berichten dat zij per 1 januari 2016 zal stoppen met het uitvoeren van de Regiotaxi Utrecht, en Transvision te gebieden de mededeling(en) omtrent het staken van haar diensten direct te rectificeren;
3. een en ander op straffe van de verbeurte van een dwangsom van € 50.000,- voor elke dag dat Transvision in gebreke blijft met de naleving van dit vonnis;
4. dan wel een voorziening te treffen die passend wordt geacht;
5. met veroordeling van Transvision in de proceskosten.

3.2. Transvision voert verweer en concludeert tot afwijzing van de vordering.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De vordering is naar haar aard spoedeisend, nu Transvision voornemens is het regio-taxivervoer voor Wmo-geïndiceerden per 1 januari 2016 te beëindigen en daardoor niet alleen de belangen van BRU als contractspartij maar ook de belangen van deze kwetsbare groep in de samenleving in het geding zijn. De voorzieningenrechter volgt Transvision niet in haar stelling dat BRU te laat is met het voeren van dit kort geding. Bij brief van 13 januari 2015 heeft Transvision de medewerking aan de door BRU verzochte contractsovername in de zin van art. 6:159 BW geweigerd. Transvision heeft in een aangetekende brief van 13 mei 2015 aan BRU bericht dat zij zich beraadt over uitvoering van de overeenkomst tot 1 januari 2016. BRU heeft in reactie daarop Transvision op 19 mei 2015 in kort geding gedagvaard. In verband met de toezegging van Transvision om het regio-taxivervoer in ieder geval tot 1 januari 2016 onder de huidige voorwaarden voort te zetten, heeft BRU dat kort geding voorafgaand aan de mondelinge behandeling ingetrokken. Nadien heeft Transvision herhaaldelijk aan BRU kenbaar gemaakt het vervoer te (zullen gaan) beëindigen, zich op het standpunt gesteld en blijven stellen dat het contract per 1 januari 2016 eindigt wegens de opheffing van BRU, en hebben partijen meerdere gesprekken met elkaar gevoerd om tot een oplossing te komen. Transvision heeft BRU op 10 november 2015 gedagvaard in een bodemprocedure, waarin zij een verklaring voor recht vordert dat de vervoerovereenkomst tussen partijen per 1 januari 2016 eindigt. Daarnaast heeft zij bij haar personeel en reizigers aangekondigd dat zij per 1 januari 2016 het regio-taxivervoer voor Wmo-geïndiceerden stopt. Transvision houdt zich vast aan haar standpunt dat zij niet kan worden gehouden om de overeenkomst na 1 januari 2016 voort te zetten. BRU stelt zich op het standpunt dat de overeenkomst tot de einddatum van 14 augustus 2018 moet worden uitgediend. Gegeven die houding van partijen ligt niet voor de hand dat een oplossing, voor 1 januari 2016, nog binnen handbereik ligt. Aangezien partijen blijkbaar nog tot begin november 2015 in overleg waren over een mogelijke oplossing, zo leidt de voorzieningenrechter af uit de op 9 november 2015 door Transvision aan BRU gestuurde e-mail, is door zowel de dagvaarding als de aankondigingen van Transvision pas recent (weer) reëel geworden dat Transvision per 1 januari 2016 het regio-taxivervoer daadwerkelijk zal beëindigen. In die situatie kan het BRU niet worden tegengeworpen dat zij tot 13 november 2015 heeft gewacht met het aanhangig maken van een kort geding. BRU kan derhalve in dit kort geding worden ontvangen.

4.2. De Wap biedt aan de deelnemende gemeenten de keuze om ten aanzien van zogenaamde vrijwillige taken, waaronder het hier aan de orde zijnde regio-taxivervoer, de bestaande gemeenschappelijke regeling in gewijzigde vorm voort te zetten of op te heffen. BRU heeft om haar moverende redenen voor de laatste optie gekozen en heft zichzelf per 1 januari 2016 op. Uit het gegeven dat al het personeel, alle taken en alle middelen van BRU al per 1 januari 2015 zijn overgedragen aan de Provincie, BRU Transvision geen andere mogelijkheid laat dan de facturen uit hoofde van de overeenkomst aan de Provincie te richten, en het gegeven dat de Provincie al geruime tijd de facturen van Transvision betaalt (en dan alleen indien die aan de Provincie en niet aan BRU zijn geadresseerd) volgt dat BRU als entiteit materieel eigenlijk al niet meer bestaat. In juridische zin geldt, op grond van artikel 9 lid 3 Wgr, dat het openbaar lichaam na ontbinding blijft voortbestaan voor zover dit voor de vereffening van zijn vermogen nodig is. De rechtspersoon komt dan te verkeren in een toestand van liquidatie. De wet (de Wgr en boek 2 BW) geeft geen definitie van vereffening. Naar algemeen spraakgebruik en toepassingsbereik moet worden aangenomen dat het doel van een vereffening het geldend

maken van de rechten van de rechtspersoon, voldoening van de schuldeisers uit de baten van de rechtspersoon en uitkering van het overschot aan de daartoe gerechtigde(n) omvat. Daarbij maakt het, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, geen verschil of sprake is van een publiekrechtelijke dan wel een privaatrechtelijke rechtspersoon, zodat in aanmerking is genomen doel en reikwijdte van de vereffening op de grond van boek 2 BW. De in artikel 2:1 lid 3 BW opgenomen uitsluiting van toepasselijkheid van de daarop volgende artikelen uit titel 1 van boek 2 BW, waar BRU een beroep op heeft gedaan, doet daar niet aan af omdat die (daarop volgende) artikelen met name zien op de verplichtingen van een rechtspersoon en het hier louter gaat om de reikwijdte van het begrip vereffening en het doel daarvan.

Omdat een vereffening is gericht op het einde van het bestaan van de rechtspersoon, dienen de (rechts)handelingen van de rechtspersoon tijdens de vereffening uitsluitend op liquidatie te zijn gericht. De vereffening kan onder omstandigheden meebrengen dat bestaande activiteiten nog enige tijd worden voortgezet, maar dat moet redelijkerwijs als gericht op de liquidatie kunnen worden aangemerkt. Met het doel van de vereffening strookt naar voorlopig oordeel niet (zonder meer) het voornemen van BRU tot het uitdienen van de oorspronkelijke overeenkomst met Transvision gedurende een periode van ruim twee jaar, namelijk tot 14 augustus 2018, zeker niet in de situatie dat er verder niets meer (onder de noemer BRU) gebeurt. Van een in de tijd beperkte, dus overzichtelijke periode is in dat geval geen sprake. De keuze voor opheffing van de gemeenschappelijke regeling heeft de consequentie dat Transvision niet kan worden gehouden aan het met BRU gesloten contract, tenzij de voortzetting hiervan in het kader van de vereffening noodzakelijk is. BRU heeft in dit kort geding niet aannemelijk gemaakt dat dit het geval is of dat en waarom de vereffening zo ver zou moeten worden opgerekt.

Tot contractsovername kan Transvision ook niet worden verplicht. Transvision heeft na 1 januari 2015 haar dienstverlening ongewijzigd voortgezet en heeft BRU daarmee een periode van een jaar gegeven om de nodige voorzieningen te treffen. Deze periode van een jaar was naar de inschatting van de voorzieningenrechter voldoende voor - nu het voortzetten van de overeenkomst onder gewijzigde voorwaarden wegens gewijzigde omstandigheden strijd zou opleveren met (de beginselen van) het aanbestedingsrecht - het doorlopen van een nieuwe aanbestedingsprocedure of het treffen van andere voorzieningen. Daarmee heeft Transvision naar het voorlopige oordeel van de voorzieningenrechter gedaan wat van haar in het kader van de vereffening mocht worden verwacht. De omstandigheid dat BRU het afgelopen jaar niet voor dat doel heeft aangewend, komt voor haar eigen rekening en risico. Een afweging van de belangen van beide partijen geeft derhalve geen aanleiding om in dit kort geding een voorlopige voorziening met ingang van 1 januari 2016 te treffen.

4.3. BRU voert aan dat een kwetsbare doelgroep per 1 januari 2016 dreigt niet meer te kunnen beschikken over het voor die doelgroep onmisbare regio-taxivervoer en dat de door Transvision aangekondigde beëindiging van het vervoer per 1 januari 2016 tot grote onrust heeft geleid bij reizigers en personeel.

Het staat contractspartijen niet onder alle omstandigheden vrij de belangen te verwaarlozen die derden bij de behoorlijke uitvoering van het contract kunnen hebben. De normen van hetgeen een contractspartij in het maatschappelijk verkeer betaamt brengen mee dat de contractspartij de belangen van een derde dient te ontzien door zijn gedrag mede door diens belangen te laten bepalen (vgl. HR 24 september 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO9069 (Vleesmeesters/Alog)). Onder de uitvoering van het contract moet ook worden begrepen het niet langer nakomen van het contract, zoals hier het geval is bij een voortijdige beëindiging van de overeenkomst. Ook dan dienen contractspartijen zich rekenschap te geven van de

belangen van derden. Dit criterium weegt des te zwaarder bij een overeenkomst als de onderhavige, waarin partijen een privaatrechtelijke samenwerking zijn aangegaan in de wetenschap dat daarmee een (publiek) belang van een kwetsbare groep in de samenleving is gediend. Gelet op de aard van de onderhavige vervoerovereenkomst, de publiekrechtelijke taak die hier voorligt (Wmo-vervoer), en de aard en de omvang van het nadeel dat voor de kwetsbare groep die van dat vervoer gebruik maakt dreigt, mag van partijen, althans van Transvision en het publiekrechtelijke orgaan dat met ingang van 1 januari 2016 verantwoordelijk wordt voor het regio-taxivervoer, worden verwacht dat zij alsnog in overleg treden om tot redelijke voorwaarden voor een overbruggingsperiode vanaf 1 januari 2016 komen, in welke periode het regio-taxivervoer aan Wmo-geïndiceerden kan doorgaan en alsnog een nieuwe aanbestedingsprocedure kan worden doorlopen ofwel andere keuzes worden gemaakt. Het is de voorzieningenrechter niet gebleken dat partijen, en eventuele andere relevante betrokkenen, hiertoe niet in staat zijn. Voor het treffen van een ordemaatregel ziet de voorzieningenrechter vooralsnog geen reden.

4.4. Het voorgaande leidt ertoe dat de vorderingen van BRU moeten worden afgewezen. BRU zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Transvision worden begroot op:

- griffierecht	€	613,00
- overige kosten		0,00
- salaris advocaat		<u>816,00</u>
Totaal	€	1.429,00

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. wijst de vorderingen af,

5.2. veroordeelt BRU in de proceskosten, aan de zijde van Transvision tot op heden begroot op € 1.429,00,

5.3. verklaart dit vonnis wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P. de Bruin en in het openbaar uitgesproken op 2 december 2015.